

til Ridder, thi saa kan man ikke vide, hvor han ender.

Der er een Ting, som det var morsomt at lægge Mærke til. I de Dage, hvor man lavede den bekendte Protesthistorie med Møder osv., var der en Grosserer Holm, som var meget ivrig for denne Sag. Den omtalte Direktør, som hedder Holm, og som den Gang endnu ikke havde faaet Riddertitelen, blev da bange for, at han skulde blive forvekslet med den Grosserer Holm, som var saa ivrig til at protestere. Han var da ude med en Notits i Bladene, hvori han gjorde opmærksom paa, at den Grosserer, som var med til Protesten, det er ikke ham. Det var selvfølgelig ogsaa gaaet ham galt, havde han været med til Protesten, saa kunde han maaske være bleven snydt for Ridderkorset. Derfor synes jeg, at det er udmærket godt, at det rakikale Venstre.....

Formanden: Det ærede Medlem bruger alt for stærke Udtryk.

Henrik Nielsen: Ja, jeg har ikke saa mange Ord til min Raadighed, saa det kan være, jeg har valgt nogle forkerte. Men jeg vil udtale min Glæde over, at der nu er Udsigt til, at der ikke bliver uddelt flere Ridderkors. Det tror jeg nok, man vil holde inde med. Men jeg kunde meget ønske at faa at vide, og jeg vilde i dette Tilfælde spørge den højtærede Indenrigsminister, om han ikke kunde fortælle mig, paa hvilken Maade og efter hvilke Regler man hidtil er gaaet frem, naar man har uddelt saadanne Ridderkors. Har man virkelig over en lav Sko givet Kors til Folk, naar de i øvrigt havde en formaende Ven? Har man ikke først undersøgt, om disse Mennesker dog have gjort nogen Gavn mod Samfundet, eller i alt Fald gjort sig den Ulejlighed at undersøge, om de ikke ligefrem have forbrudt sig mod Lovene? Det forekommer mig, at det i alt Fald var det mindste, man kunde forlange. Det forekommer mig, at det Ridderkors, der her er uddelt, er noget af en Skandale.

Jeg skal henvende et Par Ord til det ærede Medlem fra Aarhus nordre Kreds (Sabroe). Han kom i sin store Tale forleden — den interesserede mig i øvrigt i høj Grad, og jeg beundrede det store Arbejde, der er gaaet forud — under sin Omtale af forskellige Institutioner ogsaa ind paa en Omtale af Vridsløse og yttrede Ønske om, at der blev givet Rigsdagsmænd

Adgang til den Slags Anstalter. Nu maa jeg sige, at jeg har været paa Vridsløse adskillige Gange (Munterhed) — ja, frivillig —, og jeg har noget Kendskab til, hvorledes Forholdene ere derinde. Jeg har mange gode Venner blandt de løsladte Fanger og har nogle Gange bistaaet Fængselssekretariatet med Folk, der vare løsladte fra Vridsløse. Hvad det ærede Medlem kritiserede, var, at man ikke paa Vridsløse fik udleveret W. C.-Papir og ikke heller Lommetørklæder. Han har ganske Ret i, at man hidtil ikke har givet Fangerne noget Papir. Men det er ikke, fordi man har villet føje noget til den Straf, de i Forvejen skulde have, men det er af Hensigtsmæssighedshensyn. Sagen er nemlig den, at det Papir, de have faaet udleveret, have de brugt til Meddelelsesmiddel, og det maa de nu en Gang ikke. Man maa selvfølgelig forhindre, at de komme i Rapport til hinanden. Det er jo ikke lutter Engle, der er derude, og de kunde ved at sætte sig i Rapport til hinanden finde paa et eller andet, som ikke var ganske heldigt. Men man maa ikke deraf, at Papiret mangler, faa det Indtryk, at der ikke er taget Hensyn til de hygiejniske Forhold, thi i Cellen findes rindende Vand, og de have gamle Klude til Brug i saadanne specielle Tilfælde, og det kunde være, at det hygiejnisk set er nok saa godt. Imidlertid har denne Kritik medført, at man nu er i Lag med at foretage en meget indgribende Foranstaltning paa Vridsløse. Man har en Bevilling paa 72,000 Kr. fordelt paa 4 Aar, og man er ved at forbedre Varmeapparaterne og indrette helt og fuldt moderne W. C. med tilhørende Papir. (*Birck:* Saa skrive de paa det). Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Birck:* er straks klar over, at saa gøre de ogsaa. Forsøg paa at skrive paa det, men det bliver da Fængslets Opgave at faa fat paa noget Papir, som man ikke kan skrive paa. Om det lykkes, siger Inspektøren, vide vi naturligvis ikke, men vi ville nødigt have den gamle Historie om igen. Jeg ønsker at oplyse dette, fordi det kan se ud, som om man ikke i Øjeblikket er rigtig renlig derude og har villet genere Fangerne paa en efter min Mening højt uappetitlig Maade. Det er altsaa ikke Tilfældet. — Lommetørklæder faa de nu over hele Anstalten. I sin Tid fik de det først, naar de kom op i de højere Klasser. Der er fire Klasser, og Fangerne rykke op, efterhaanden som de blive bedre. Lommetørklæder vare en